

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 78/170/ЕИО

от 13 февруари 1978 г.

за ефективността на топлогенераторите за отопление на помещения и за производство на топла вода в нови или съществуващи непромишлени сгради и за топлоизолацията и разпределението на топла вода за домакински нужди в нови непромишлени сгради

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 103 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

като има предвид, че в резолюцията си от 17 септември 1974 г. относно нова стратегия за енергийната политика на Общността³ Съветът си постави за цел намаляване на темповете на растеж на вътрешното потребление чрез мерки за рационално и икономично използване на енергията, без да се застрашават набелязаните цели за социален и икономически растеж;

като има предвид, че в резолюцията си от 17 декември 1974 г. относно програма за действие на Общността за рационално използване на енергията⁴ Съветът отбеляза, че в комуникетата си до Съвета, озаглавени „Рационално използване на енергията”, Комисията е изготвила програма за действие на Общността в тази област;

като има предвид, че всяко усъвършенстване на рационалното използване на енергията като цяло се отразява благотворно на околната среда;

като има предвид, че отрасълът, занимаващ се с отоплителни системи за сгради се поддава на такива мерки;

като има предвид препоръка 76/493/ЕИО⁵ във връзка с отоплителните системи на съществуващи сгради;

като има предвид, че по отношение на новите отоплителни системи е необходимо възможно най-скоро да се постигне енергоспестяване, което ще се отрази върху общото енергийно потребление при монтажа на системите;

¹ ОВ (С) 266, 7.11.1977 г., стр. 55.

² ОВ (С) 287, 30.11.1977 г., стр. 9.

³ ОВ (С) 153, 9.7.1975 г., стр. 1.

⁴ ОВ (С) 153, 9.7.1975 г., стр. 5.

⁵ ОВ (L) 140, 28.5.1976 г., стр. 12.

като има предвид, че за тази цел трябва да се приеме директива, която да предвижда обща рамка, в която държавите-членки да могат съвместно да проучват методи за енергоспестяване, предназначени да намаляват въздействието на посочените в член 103, параграф 4 от Договора трудности при доставка;

като има предвид, че топлогенераторите за отопление на помещения и за производство на топла вода за домакински нужди в нови или съществуващи непромишлени сгради трябва да се инспектират на етапа на производство или по време на монтаж;

като има предвид, че за нови непромишлени сгради трябва да стане задължително да се предвижда, при икономически обосновани условия, термоизолация както за генераторите, така и за системите, чрез които се разпределят загрятите течности;

като има предвид, че Комисията трябва до получава редовна информация за прилагането на приетите мерки и за постигнатите или очаквани резултати;

като има предвид, че приетите във връзка с настоящата директива мерки за прилагане трябва да включват приетите мерки за сближаване на законодателствата на държавите-членки в областите, които настоящата директива касае, както и, че те трябва да са насочени към улесняване на започналата или предстояща работа по хармонизиране и стандартизация в тези области на равнище на Общността и на международно равнище,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, с които да се гарантира, че всички нови топлогенератори за отопление на помещения и/или за производство на топла вода в нови или съществуващи непромишлени сгради отговарят на минимални изисквания за ефективност.

При генератори, които могат да използват различни форми на енергия, минималните изисквания за ефективност трябва да се отнасят за всяка отделна форма на използвана енергия.

Терминът топлогенератор означава по-специално котли за топла вода, парни котли, въздушни отоплители, включително техните компоненти и особено свързаното с тях подходящо горивно оборудване, в зависимост от вида на използваното твърдо гориво. Използваните в сгради комбинирани електрически/топлинни генератори също се считат за топлогенератори; за тях минималните изисквания за ефективност трябва да се отнасят за пълната им енергийна мощност.

Изключват се електрически топлогенератори със съпротивления и свързки към отдалечена топлинна мрежа.

Уредите, при които е невъзможно да се извършва типово изпитание ще бъдат предмет на последващо предложение след съответни техническо проучване.

2. Държавите-членки гарантират съответствие с минималните изисквания за ефективност чрез инспекция, която се извършва или на етапа на производство на генератора, или по време на неговия монтаж.

3. Топлогенераторите, които подлежат на инспекция по време на производство не могат да се предлагат за продажба, ако не отговарят на минималните изисквания за ефективност; спазването на съответните норми се удостоверява посредством информационна табела, на която са посочени най-малко следните данни:

- наименование на производителя,
- топлинна мощност в kW за всеки вид предвидена енергия,
- вид и характеристики на използваната енергия или енергии,
- максимална температура на отоплителната течност,
- потвърждение за инспекция и наименование на органа, който я е извършил,
- потребление на всеки топлогенератор при работа до номинален капацитет.

Терминът „топлинна мощност” се отнася за най-високата мощност, която топлогенераторът може непрекъснато да осигурява.

При монтаж на топлогенератор от тип, който подлежи на инспекция по време на производство, на потребителя се предоставят писмени инструкции за работа и поддръжка с помощта, на които да може да постигне оптимална ефективност. Тези инструкции трябва да са проверени по същия начин, както генератора и да включват основните данни на направените от инспекцията констатации.

4. При топлогенераторите, които подлежат на инспекция по време на монтаж енергийните загуби не трябва да надвишават определените от държавите-членки нива.

Член 2

Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, с които да се гарантира задължителното осигуряване на икономически обоснована изолация на системите за разпределение и съхранение в нови непромишлени сгради както по отношение на отоплителната течност, така и по отношение на топлата вода за домакински нужди.

Тези разпоредби се отнасят и за системите, които са свързани към отдалечена отоплителна мрежа.

Те се отнасят и за нови топлогенератори, в т.ч. електрически водонагревателни системи, във всички нови или съществуващи непромишлени сгради.

Член 3

Датата, от която даден топлогенератор вече не може да се монтира, ако не отговаря на минималните изисквания за ефективност в съответствие с разпоредбите на член 1 е 1 януари 1981 г.

Посочените в член 2 мерки се прилагат от 1 юли 1980 г.

Член 4

Държавите-членки надлежно информират Комисията за предприетите мерки в обсега на материята, уредена от настоящата директива, както и за постигнатите или очаквани резултати от прилагането на тези мерки.

Член 5

Настоящата директива по никакъв начин не предreshава мерки въз основа на член 100 от Договора.

Член 6

Настоящата директива е адресирана до държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 13 февруари 1978 г

За Съвета:
Председател
P. DALSAGER